

111. Hvor Bølgen kysser Strandens Bred.

(Danmark.)

A.W. Lanzky.

Moderato.

mf *p*

1. Hvor Bøl-gen kysser Strandens Bred og ta-ger Herthas Lund i

f

Favn, der er mit elsk-te Fø-de-sted, og Dan-mark er dets

p

Navn, et Navn, som har en hel-lig Klang, og som dets Sønners Stolthed

f *ff*

er, et Navn, som højt i Skjal-de-sang lov-pri-ses af en hver.

2. Det danske Navn i Hedenold
trindt spredtes om paa viden Jord,
og mangen Danakæmpe bold
vandt Hævd i Syd og Nord;
da var vort lille Danmark kækt,
det kendte ej til Nød og Savn,
og ingen Voldsmand haaned frækt
det gode danske Navn.

3. Nu er dets Storhed svundet hen,
men ej dets Sønner kues ned,
end Storhedsmindet er igen
som Trøst for, hvad de led,
og alle frejdig stole paa:
Nød kan forgaa, let glemmes Savn.
Eet aldrig, aldrig skal forgaa,
det gamle danske Navn.

Chr.Christensen.